

Az Üdv hadseregével a budapesti éjszakában

*Sikertelen térítés az Argyalföldön fel Újpestig
Rothstein ezredes a lebujsokban. — Citera és
szeretet. — Ma éjszaka az emberek nem hittek
a szeretetben*

(A Magyarország tudóstíjójától.) Egyik kocsmá-
tól a másik részeg emberek dülöngnek a Dob u-
cánban és szerencsétlen lányok kószálnak. A férfiak
szájából dől a borgőz, a lányokéból a szavak mos-
lékja — jól megválasztotta az Üdv hadsereg bu-
dapesti hadiszállását: az ellenség közé ékelte, mint
Péter cár Petrogradot. Még a szent felírással kis-
szoba fehér függönyös ablaka is örömtányára
nyílik, melyben reggeltől estig és estétől reggelig
folyik a mulatság, — meg is jegyzi Rothstein ezredes:
»A hivatásom sok ilyen házába elvetett, de ehez ha-
sonlót Hamburgban, Berlinben, Londonban sem lát-
tam.«

Nem kellene tehát messze mennünk az alkohol
és a szerelem szerencsétlenségeiért, de ezt a környéket
már több ízben megdolgozták, ezért messzire ké-
szülünk:

Ki az Argyalföldre.

Az ezredes rövid imában kéri utunkra a Mindenható
segítségét, aztán indulásra készen állunk: az ezredes,
Csopják kapitány feleségével, Szőke testvér, az Üdv
magyar hadseregének első közkatonája és magam.
Mindnyájan a hadsereg egyszerű kék egyenruháját
viselek, az asszony kalapján is piros szalag »Üdv
hadsereg« felírással — csak én vagyok a hitetlenek
nyaklándós, gamásnis hiú civiljéber.

A liatos és a BUR villamos pár perc alatt helybe
vinné, de nekik fontosabb dolgokra kell a pénz, azért
gyalog tesszük meg a hosszú utat.

A Hungária körúton nyitunk be az első csap-
székbe.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Az üdv hadseregével a
budapesti éjszakában*

Forrás: *Magyarország*

Bn
(Hely)

1924. 1. 31.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 267.12

Hely

Idő "1924"

Személy

Helvszám

267.12 "1924"

Füstös lebujs, a takaratlan és takarítatlan asztalokon
kiseberek előtt áll a vinkó. Csopják testvér pár ma-
gyarozó szót mond, körbeállunk, az ezredes kezébe
veszi citeráját és áhitatos énekbe fognak. Az embe-
rek közönyösen nézik, csak mikor az ének végeztével
lapjukat, a »Csatakiáltás«-t kínálják, fordulnak el-
lenük:

— *Miért nem mennek a gazdagokhoz a Ritzebe?*

Mikor megmagyarázzák, hogy nem adomány-
kért jöttek, — a lapjukért kért 500 korona az előál-
lítás költségeit se fedezi — hanem a vessendő lel-
kek megmentéséért, elisméltik:

— *Akkor is csak a burzsujokhoz menjenek, —
nekünk tiszta a lelkismeretünk.*

Pár lépésnyire következik

egy sötét.

Ugyanaz a jelenet itt is.

— A Dunába hajigálnak, aztán idejönnek ajtatós-
kodni, — mondja a másik.

Nagynehezen értetik meg velük, hogy az Üdv
hadseregének nincs köze a kurzushoz és semilyen
politikához: csak a testben és lélekben szenvedők se-
gítségére akar lenni.

Erre néhányan megveszik a »Csatakiáltás«.

A következő csapszékre

duhaj láрма figyelmeztet bennünket. Mikor bemé-
gyünk, rossz arcu csaplárosné fogad:

— Ismerem már magukat. Itt ne kántáljanak, be-
teg van a háznál.

Am Csopják testvér addig erősködik, míg az
asszony bosszusan beleegyez. Ekkor egy férfi szólal
meg, az ezredes lapos sapkájára mutatva:

— Tányérsapkások.

Csakhamar a kocsmá egész közönsége kiáltja
fenyegetően:

— Tányérsapkások. Csak maradjanak a Kör-
úton. Még ide mernek jönni?

Hiába kíséreltem velük megértetni, hogy ezek a
szeretet emberei, — mennünk kell.

Az uccán a csodálkozó ezredesnek hosszasan kell
magyaráznom.

Igy járunk csapszékéről-csapszékre. Kevés eltérés-
sel ugyanaz a kép mindenhol, csak néha csillan
valami szomorú fény az ittas emberek szemében: a
csendes dallam, az ének egyszerű szavai gyerekkö-
rűket, gyereki hitüket támasztja fel. De az ének
végeztével csörrenni kezdenek a poharak, nevetgél-
nek a felszolgáló lányok, és csurran a sör a csapból
— megint a való életre ébredtek és már csak az ittas
ember könnyelműsége, amiért esetleg megvásárolják
a lapját az Üdv hadseregének.

Messze kint, Újpest határán vagyunk, mikor el-
búcsúszom. Ők mennek tovább rendíthetetlenül, tel-
kek és gyarak közt, kocsmáról-kocsmára, téríteni a
fagyos éjszakában.